

ТЕЗИ ВРЕМЕНА ИЗИСКВАТ СПЕЦИАЛНА ВЯРА

Дейвид Уилкерсън
27 Декември 2007

Всеки християнин твърди, че вярва в Господ, но в действителност много от Божиите деца не са готови да посрещнат черната буря, която се задава над света. Докато не се хванем за специалната, непоклатима вяра в нашия Господ, няма да бъдем готови за тежките времена сега или в бъдеще.

Когато бурята се разрази с пълна сила и върху човечеството като облак се спусне несигурност, цели множества християни няма да са в състояние да издържат. Съкрушени от страх, те ще изгубят победната си песен. Кой ще бъдат тези вярващи? Онези, които не са изградили молитвен живот с Господ и не са установени в словото Му.

В продължение на години, благочестиви пастири подтикват християните всеки ден да отделят време и да се срещат с Бог в молитва. Слава на Господ, мнозина са се научили да изливат сърцата си пред Исус. На тях им се дава свята вяра и тя ежедневно нараства чрез упованието им в Словото Му. Виждате ли, в общението се ражда вярата. Като изливаме всичките си тревоги пред Господ, ние получаваме почивка и уверение: „Уповавайте се на Него по всяко време... изливайте сърцето си пред Него!“ (Псалм 62:8). Според този псалм „упованието“ и „изливането“ са неразделни. Ако ще вярваме на Бог по всяко време, включително и в най-мрачните моменти, тогава непрекъснато трябва да изливаме сърцата си пред Него.

Колкото по-страшни стават дните, толкова по-смели ще стават Божиите хора. Това са вярващи, които всеки ден призовават Господното име, „Така че ние смело можем да кажем: „Господ ми е помощник, няма да се убоя; какво ще ми стори човек?“ (Евреи 13:6). Откровение от Божието Слово ще ги поддържа в най-тежките времена.

Давид се научи да призовава Господ в ежедневните кризи от своя живот. Този благочестив човек непрестанно ходеше в тайната си молитвена стаичка и предаваше на Господ всичките си страхове: „В утеснението си призовах Господа, И към Бога мой викнах; И от храма Си Той чу гласа ми, И викането ми стигна в ушите Му.... Избави ме“ (2 Царе 22:7, 18).

По-късно, когато най-голямата буря в живота на Давид го удари, той беше готов - в сърцето си вече имаше песен, която можеше да пее в мрак и несигурност: „И каза: ГОСПОД е скала моя, крепост моя и избавител мой. Бог е моя канара, на когото се уповавам, щит мой и рогът на спасението ми, висока моя кула и мое прибежище, мой спасител — Ти ме избавяш от насилие. Ще призова ГОСПОДА, който е достоен за хвала, и ще бъда спасен от враговете си“ (2 Царе 22:2-4).

Давид видя задаващата се буря в своето време. Тя беше от насилие, с потоп от нечестиви хора: „Връзките на Шеол ме обвиха, примките на смъртта ме стигнаха” (22:6). Но никое от тези неща не притесни Давид. Вярата му в Бог беше установена върху ежедневното му общение с Него и той се наслаждаваше в Божието Слово.

Така е и днес – много вярващи се усамотяват с Господ и задълбочаващата се близост ражда голяма вяра. Но, скъпи светии, ако не общувате редовно с Бог в молитва, вие сте предразположени към „двоен страх” и „двоен ужас”, когато нещата се влошат.

Такива времена призовават за повече от обща вяра в Бог: те изискват специална вяра за специални времена.

Повечето християни имат обща вяра в Господ. Всички ние стоим върху няколко обещания, които се отнасят за цялото Христово тяло:

- „Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна” (Евреи 13:5).
- „Всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога, които са призовани според Неговото намерение” (Римляни 8:28).
- „Защото ГОСПОД Бог е слънце и щит, ГОСПОД ще даде благодат и слава, няма да лиши от никакво добро онези, които ходят в чистота” (Псалм 84:11).

Тези добре познати обещания са давали голяма утеха и благословение на Божия народ по целия свят в продължение на векове. И все пак, извън тях Бог ни дава конкретни обещания за специални времена, включително и трудни такива. Ние трябва да ги знаем и вярваме в тях, когато пристъпваме смело пред трона на благодатта Му.

Пуританите, които бяха мощно благословени от Бог, казват, че всяко Божие обещание е свят довод. Те вярваха, че християните не трябва да отиват пред Господ само с обща вяра. Когато Бог ни каже да дойдем смело пред трона на благодатта Му, да приемем милост и благодат по време на нужда, не може просто да имаме обща представа защо отиваме там. Не може да кажеш само: „Ок, Господи, Ти познаваш сърцето ми. Дай ми каквото намериш за добре.”

Това може би звучи добре и смирено от наша страна. Но истината е, че Бог иска да ни даде точни, конкретни обещания за конкретни времена в живота ни, и Той иска да се хванем със сърцата си за тях, така че бъдем силни и уверени, когато разискваме с Него.

Искам да посоча три конкретни неща, в които се изисква специална или особена вяра, базирана на специалните Божии обещания:

1. Нуждаем се от специална вяра, когато акт на покорство ни хвърли в непознатото.

Бог изиска от Авраам невероятен акт на покорство – да излезе в неизвестното бъдеще! Авраам направи тази крачка без да има нищо, освен Божието обещание: „Излез от земята си, от рода си и от бащиния си дом, и иди в земята, която ще ти покажа!” (Битие 12:1)

Авторът на Евреи каза: „С вяра Авраам, когато беше повикан да излезе... послуша и излезе, без да знае къде отива” (Евреи 11:8). Бог не постави пред Авраам ясен, подробен маршрут. Вместо това, Той просто каза: „Вземи семейството си, стегни багажа си, остави роднините и върви там, където Аз ще ти кажа.”

На седемдесет и пет годишна възраст от Авраам бе поискано да се предаде на Божиата вяроност. Без обяснение, без описание, без предупреждение за вероятните опасности. Авраам се отправи към неизвестното! Той трябваше да почива само на обещанието: „Ще ти покажа, ще те благословя!”

Жена му Сара не бе по-различна от всяка съвременна жена. Може би е задала въпросите, които всяка съпруга би попитала: „На юг или север ще ходим? Какви дрехи да си взема? На едно място ли ще стоим, или ще пътуваме?” Всичко, което Авраам е могъл да отговори, е било: „Бог каза да тръгваме, значи – тръгваме.”

Понякога си мислим, че когато Бог ни заповяда нещо и ние се покорим, от този момент нататък всичко ще се случва като по мед и масло. Мислим си, че Бог ще е толкова благодарен за покорството ни, че ще ни постави на четири лентова магистрала към благословенията. Авраам се покори на Бог, но един акт на покорство не означава ходене в покорство.

Авраам имаше Божието обещание, но пътят му минаваше през пустинята Негев, покрити със сняг планини, друга пустиня, непримиримия народ на Ханаан, а накрая стигна в Египет по време на глад. Много се радвам, че Бог не каза на Авраам предварително за пътя, който трябваше да извърви!

Този път не приличаше на никой, по който дотогава Авраам беше ходил. За това време той никога не беше в опасност. Никой не можеше да го докосне. Бог беше негов щит и закрила всеки ден. И заради вярата си, Авраам стана приятел на Бога.

Когато Бог поиска от слугите Си да излязат в непознатото, това не е еднократно събитие. То е ходене с Бог, което се изисква от нас през целия ни живот!

Но покорството ни носи голяма награда: „ГОСПОДНОТО слово беше към Аврам във видение и каза: Не се бой, Аврааме; Аз съм твой щит, наградата ти — извънредно голяма” (Битие 15:1).

Тук Бог ни дава славно свидетелство: онези, които Му се покорят и излязат, без да знаят какво ще им се случи, сякаш вярвайки на Словото Му, никога няма да бъдат в опасност. Той казва: „Аз ще ги закрилям като щит. Аз ще бъда тяхната награда! Ще им дам Себе Си!”

Бивш член на нашата църква - известна актриса, беше помолена от Бог напълно да се откаже от шоубизнеса като акт на покорство към Него. Тя знаеше в сърцето си, че Господ ѝ казва да остави всичко зад себе си. Така че, тя загърби наградата за най-добра поддържаща женска роля и прекрачи в голямото неизвестно. Тя нямаше работа или гаранция за каквато и да е дейност; излезе, без да знае къде ще отиде.

На следващия ден, мениджърът ѝ се обади с предложение за главна роля във филм с трима от най-известните актьори в бизнеса. След като затвори телефона, каза: „Не, Сатана, аз знам какво се опитваш да направиш. Няма да променя мнението си!“

Възлюбени, така ще се случи с мнозина. Когато излезеш в покорство на вяра, дяволът ще донесе някаква съблазън, за да те върне към непокорството. Покорството винаги ще ти струва нещо.

Същата тази седмица актрисата отиде в съда и постигна голяма победа за опеката над детето си. Щитът работеше за нея! Беше спечелила Христос! Нейната награда беше Самия Господ.

Преди години Бог призова служението ни да направи голяма стъпка на покорство, като ни накара да оставим удобната обстановка в Тексас и да се преместим в Ню Йорк. Нямахме сграда и събрание от хора тук, разполагахме със съвсем малко пари. Бог каза само: „Отидете, аз ще бъда с вас! Ще ви благословя, ще ви бъда награда.“

Така и направихме, а Бог се превърна в щит за нас и ни дава Себе Си ден след ден. Днес, две десетилетия по-късно имаме растящо, съзряващо събрание наред Таймс Скуеър, което е свидетелство за чудото Му.

Божие Слово изобилства от специални, конкретни обещания към онези, които трябва да направят крачка в покорство. Ето само няколко, които да занесете пред Божия трон. Може да заложите живота си на тях:

- „И сега, ако усърдно ще слушате гласа Ми (не половинчато) и ще пазите завета Ми, вие ще бъдете Мое собствено притежание от всички народи“ (Изход 19:5).
- „Слушайте гласа Ми и аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ; и ходете по всичките пътища, които ви заповядвам, за да ви бъде добре“ (Еремия 7:23).

Имате също и бронираното обещание, че Святия Дух ще бъде с вас при всичките ви стъпки на покорство и време на изпитания: „И ние сме Негови свидетели за тези неща и Светият Дух, когото Бог даде на онези, които Му се покоряват“ (Деяния 5:32).

Ако Бог ти казва да оставиш нещо – излез и го остави. Библията ясно казва, че ако се покориш на Бог, Той ще даде Святия Дух да те води и укрепява, ще те снабди с всичко, от което се нуждаеш, за да изпълниш акта на покорство.

2. Нуждаем се от индивидуална, специална вяра, когато прехраната ни е застрашена.

Никога през живота си не бях говорил на толкова уплашени хора, колкото през последните три месеца. Америка е очевидно изплашена: строители, хора от бизнеса с недвижими имоти, професионалисти от Уол Стрийт, търговци на дребно, изпълнителни директори, адвокати, ресторантьори, собственици на малък бизнес – до един казват едно и също: „Положението е по-зле, отколкото повечето хора могат да си представят. Всичко се тресе.“

Домове се изземват от хората. В Ню Йорк живеят по две семейства в апартаменти за едно. Навсякъде в страната хората се отказват да плащат ипотеките си, защото дължат повече, отколкото къщите им струват. Някои просто взимат обзавеждането си и се изнасят, без да оставят адрес за връзка.

На никой от нас не му харесва да чува този вид новини. Всички ние обичаме Америка и начина си на живот. Но докато не се изправим пред истината, че над народа ни са надвиснали трудни времена, никога няма да имаме вярата и доверието, от които ще се нуждаем! Трябва да сме в състояние да различаваме времената, така че да можем да помолим Бог за специалната вяра, която ни е нужна, за да видим през какво преминаваме.

Не се заблуждавайте – нищо от това не изненадва Исус. Той видя, че то идва. Този, Който е преброил космите на главата на всеки човек и знае за всяко паднало врабче, знаеше предварително пред какво ще се изправим в последните дни. Той знаеше за какво ще бъде похарчен всеки долар от федералния бюджет, и че цените на жилищата и данъците ни ще се увеличат. Знаеше за всяко уволнение, което ще преживеем, за всичките ни сметки, нужди, дори броя деца, които ще имаме. Нямахме нищо, което благословения ни Господ да не знаеше, когато ни каза подробно в Матей 6:25-33: „Не мислете за тези неща ни най-малко. Небесният ви Баща знае личните ви нужди. Той ще се погрижи за вас!“

Исус ни каза също и за предстоящите опасни времена – глада, войните, епидемиите, земетресенията, трудностите, бедствията, страха отвсякъде. И въпреки това, Той каза: „Дори не се замисляйте за нуждите си. Не се тревожете за никоя от тях!“

Може би се чудиш: „Как може християнин в нужда да не се замисли за физическото си състояние?“ Всичко, което знам е, че не можем да се отделим от обещанието, което Исус ни даде. Думите Му са вечни: „Казвам ви...“ Всъщност, можете да занесете тези думи пред Божия трон и да кажете на Исус: „Това са Твоите думи, написани в червено: Казвам ви, не мислете за тези неща. Аз ще се погрижа за вас.“

Няма значение как вилнее бурята, нашият Господ ще продължава да храни небесните птици, да облича полската трева и да снабдява рибите в огромния океан с нужното им за деня. „Небесният ви Баща ги храни“ (Матей 6:26).

Никое създание няма да пострада без знанието на нашия Господ. Сега ви питам: Що за Баща би бил Той, ако хранеше кучетата и птиците, а не се интересуваше от децата Си? Що за Бог би знаел броя на космите ти, но не и броя на монетите ти? Самата мисъл за това е богохулство! Баща ни храни целия животински свят и никакви трудни времена няма да Го накарат да спре да прави това: „Вие не сте ли много по-ценни от тях?... Няма ли много повече да облича вас?“ (Матей 6:26,30)

Аз вярвам, че днес Бог ни е дал много конкретно обещание за тежките времена, които предстоят. То беше дадено на Авраам и семето му като клетва: „Клетвата, с която се закле на баща ни Авраам: да ни даде, на нас, които сме освободени от ръката на неприятелите ни, да Му служим без страх, в святост и правда пред Него през всичките си дни“ (Лука 1:73-75). Бог се е заклел да ни освободи от всеки враг и плашещо нещо, така че да можем да Му служим през всички дни от живота си без страх.

Възлюбени, гладът е враг. Голотата и мизерията са врагове. Тази Божия клетва трябва да бъде основата ни при всяка криза, бедствие и плашещо време. Запомнете я. Нека тя бъде святия ви аргумент пред трона на благодатта.

3. Нуждаем се от специална вяра по време на бедствие, което идва в резултат на Божието наказание!

Всеки проповедник, който обича тази страна, трябва да надуе тръбата и да събуди хората, за които се грижи. Аз вярвам, че точно сега Америка е под „подписана от Бог присъда“. Тези присъди носят специален знак от Господа, че са в резултат от грях срещу Него. Такива наказания могат да се видят из цялата Библия:

- Адонивезек беше цар, който отрязва палците на ръцете и краката на 70 покорени от него царе. Когато децата на Юда заловиха Адонивезек в битка, те отрязаха палците на ръцете и краката му. Царят каза: „Както аз съм правил, така и Бог ми отплати“ (Съдии 1:7).
- Езавел причини смъртта на Навот, чиято кръв беше олизана от кучетата. И отново виждаме подписаното от Бог наказание: Езавел беше бутната от прозорец и убита, а тялото ѝ беше погребано в стомаха на кучетата.
- В книгата на Естир, Аман издигна бесилка за Мардохей, но на нея увисна той, когато заговорът му бе разкрит.
- Цар Аса, който заключи за краката Божия пророк в затвора, умря от болест в краката.

Ние наричаме това иронии на съдбата, но те са подписани от Бог наказания! Авдий 15 глава го описва много добре: „Както си направил, така ще ти бъде направено; каквото си направил, ще се върне на главата ти.“

В този момент всичките Божии наказания над Америка са в резултат на нейните грехове. Най-големият е самохвална гордост, мислене от типа на „аз мога“. Убедени сме, че нацията ни може да разреши всеки проблем, спечели всяка битка и намери лек за всяка болест. Напълнили сме с армия целия свят, уверени във военната си мощ.

Бог е бил с нас дълъг период от време. Имали сме президенти и законодатели, които са били в състояние да се справят с проблемите на нацията. Нашите учени откриха ваксини за всякакви болести: малария, дифтерит, варицела, туберкулоза, едра шарка, детски паралич.

Днес такъв вид открития са малко и все по-редки. Не виждаме ваксина за СПИН. А тънем и в други „неразрешими“ проблеми: епидемията от наркотици, крах на пенсионния фонд, бездомните, разрастващата се престъпност, хаоса в училищата, затворите и болниците, сексуалното робство. Неотдавна Америка беше кредитор номер едно в света. За кратък период от време се превърнахме в длъжник номер едно.

Назовете какъвто и да е проблем и ще видите, че не можем да го разрешим. Един сенатор изрази гласно учудване дали не сме достигнали до този стадий в историята, при който трите клона на федералното правителство повече не могат да функционират.

Аз много обичам Америка. Тя все още е предпочитаното убежище за бежанците по света. Но знаковото наказание над тази някога свръх силна нация е унизително объркване и безпомощност. Според собственото си признание, правителството ни не функционира. Къде ни е гордостта, убеждението, че можем? Бяхме глава в продължение на години, а сега сме наричани опашка, както е пророкувано във Второзаконие 28.

Най-жестокото Божие наказание над Америка тепърва предстои.

Какво мислите, че ще е то? Мисля си как Америка прегазва всичко морално, свято, божие. Името на Христос е редовно потъпквано в театрите и кината, където се присмиват със свято, а издигат нечистото. А смирените последователи на Исус са преследвани и осмивани.

Какво наказание ще излезе от това? Кое наказание отговаря на престъплението? Ето го подписаното от Бог наказание върху Америка, която в продължение на години беше свръхсила номер едно, най-могъщата нация в света: „И стъпках народите в гнева Си“ (Исая 63:6). Бог ще стъпче тази нация – военната ни мощ, театрите ни, ще обърка образователните ни институции, всичката ни бивша сила.

Днес 30 милиона бебета са убити с аборти. Има ужасна кръв по ръцете на нацията ни. Мислите ли, че Бог ще си затвори очите? Не, Той е справедлив Бог и ще накара Америка да плаче заради това. Как? Вече виждам убийци да проливат кръв по улиците и училищата ни.

Силата ни рязко намалява. Икономиката ни е отслабнала, като еврото, лирата и японската йена са по-силни от долара. Междувременно Китай и Европейския съюз се засилват. Аз вярвам, че Европейската общност – царствата от възродената Римска империя – ще бъдат номер едно в света, бъдейки основа на сила за Антихриста.

Бог показва голотата ни на света. Той прави външния ни вид да прилича на състоянието на душите ни, а духовния ни банкрут се превръща във финансов безпорядък. Той изпраща върху нас толкова ясни подписани наказания, че никоя друга нация в света не би могла да ги обърка.

Докато те се случват точно пред очите ни, единствения ни отговор е да имаме Исус като щит. Трябва днес да тичаме за среща с Него в тайната ни молитвена стаичка, и да се вкореняваме дълбоко в Него. Трябва да знаем, че Този, Който преброи космите на главата ни, ще ни пази при всички обстоятелства.

Призовавам те – дръж се за тези специални обещания, бъди готов за всички бедствия, пред които може да се изправим:

- „За праведните изгрява светлина в тъмнината... Няма да се страхува от лоши новини, сърцето му е непоколебимо, защото се уповава на ГОСПОДА. Сърцето му е утвърдено, той няма да се страхува” (Псалм 112:4,7-8).
- „И Той ще съди света справедливо... И ГОСПОД ще бъде прибежище на угнетените, прибежище във времена на скръб. Които познават Твоето Име, ще се уповават на Теб, защото Ти, ГОСПОДИ, не си изоставил тези, които Те търсят” (Псалм 9:8-10).

Накрая, ето го специалният, всемогъщ свят аргумент за тронната зала на Бог: „Дори войска да се разположи на стан срещу мен, сърцето ми няма да се уплаши; дори и война да се надигне против мен, и при това ще имам увереност. Едно поисках от ГОСПОДА, това ще търся — да живея в дома на ГОСПОДА през всичките дни на живота си, за да съзерцавам прелестта на ГОСПОДА и да размишлявам в Неговия храм. Защото в злия ден Той ще ме скрие в скинията Си, ще ме прикрие в скривалището на шатъра Си, ще ме издигне на канара” (Псалм 27:3-5).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[These Times Demand Special Trust](#) / [Тези времена изискват специална вяра](#)